

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
CIVILINĮ PROCESĄ REGLAMENTUOJANČIŲ EUROPOS SĄJUNGOS IR
TARPTAUTINĖS TEISĖS AKTŲ ĮGYVENDINIMO ĮSTATYMO NR. X-1809 31⁵ IR 31⁹
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2017 m. gruodžio 12 d. Nr. XIII-880
Vilnius

1 straipsnis. 31⁵ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 31⁵ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„31⁵ straipsnis. Centrinė institucija ir kitos kompetentingos institucijos

1. Centrinė institucija Reglamente (EB) Nr. 4/2009 nustatytoms funkcijoms atlikti vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 4/2009 49 straipsnio 1 dalimi yra Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnyba.

2. Kai pareiškėjų prašymai yra susiję su jaunesnių kaip 21 metų asmenų išlaikymo prievolėmis, atsirandančiomis dėl tėvų ir vaikų santykių, Reglamento (EB) Nr. 4/2009 51 straipsnyje nurodytas centrinės institucijos funkcijas atlieka Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos.

3. Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnyba, gavusi šio straipsnio 2 dalyje numatytą prašymą, jį nedelsdama perduoda Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybai prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos. Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos teikia informaciją prašančiajai centrinei institucijai tiesiogiai Reglamento (EB) Nr. 4/2009 58 straipsnyje nustatyta tvarka, taip pat atlieka kitas Reglamento (EB) Nr. 4/2009 58 straipsnio 3–9 dalyse nurodytas funkcijas.

4. Kai aplinkybės reikalauja, valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimas dėl Reglamento (EB) Nr. 4/2009 56 straipsnyje nurodytų prašymų užtikrinamas Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymo nustatyta tvarka tiek, kiek šis įstatymas ir Reglamentas (EB) Nr. 4/2009 nenustato kitaip. Kai nagrinėjant Reglamento (EB) Nr. 4/2009 56 straipsnyje nurodytus prašymus paaiškėja, kad pareiškėjui reikalinga valstybės garantuojama teisinė pagalba, šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos institucijos perduoda pareiškėjo prašymą suteikti valstybės garantuojamą teisinę pagalbą tiesiogiai kompetentingoms valstybės garantuojamą teisinę pagalbą organizuojančioms institucijoms. Sprendimas dėl valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimo gali būti priimamas ir pagal šio straipsnio 1 ir

2 dalyse nurodytų institucijų kreipimąsi, nors nėra atskiro pareiškėjo prašymo suteikti valstybės garantuojamą teisinę pagalbą, kai iš Reglamento (EB) Nr. 4/2009 56 straipsnyje nurodytų prašymų yra aiški reikalingos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos apimtis ir šiuose prašymuose yra pateikta visa informacija, reikalinga sprendimui dėl valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimo priimti.

5. Atlikdamos Reglamente (EB) Nr. 4/2009 nustatytas centrinės institucijos funkcijas, Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnyba ir Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos turi teisę neatlygintinai gauti iš Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, kitų valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, bankų ir kitų kredito bei finansų įstaigų, valstybės registru (kadastrų), žinybinių registru, valstybės informacinių sistemų ir kitų informacinių sistemų, įsteigtų valstybės institucijų, valstybės įstaigų, valstybės įmonių, viešųjų įstaigų, finansuojamų iš valstybės biudžeto, Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto, Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto ir kitų valstybės pinigų fondų ir Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo nustatyta tvarka įgaliotų atlikti viešąjį administravimą, duomenis, reikalingus Reglamente (EB) Nr. 4/2009 nustatytoms funkcijoms atlikti, kad ir kokia būtų jų pateikimo forma ir būdas, apie asmens turtą, sąskaitas, lėšas, pajamas, išlaidas ir veiklą, taip pat kitus duomenis, reikalingus Reglamente (EB) Nr. 4/2009 nustatytoms funkcijoms atlikti. Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnyba ir Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos gautus duomenis privalo naudoti tik Reglamente (EB) Nr. 4/2009 nustatytoms funkcijoms atlikti, nepažeisdamos Reglamento (EB) Nr. 4/2009, ypač šio reglamento 53, 61, 62, 63 straipsnių, nuostatų, taip pat privalo laikytis Lietuvos Respublikos teisės aktų, reglamentuojančių prieigą prie asmens duomenų, jų naudojimą ir perdavimą, reikalavimų.“

2 straipsnis. 31⁹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 31⁹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„31⁹ straipsnis. Centrinė institucija ir kitos kompetentingos institucijos

1. Centrinė institucija Konvencijoje nustatytoms funkcijoms atlikti, paskirta pagal Konvencijos 4 straipsnio 1 dalį, yra Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnyba.

2. Kai pareiškėjų prašymai yra susiję su jaunesnių kaip 21 metų asmenų išlaikymo prievolėmis, atsirandančiomis dėl tėvų ir vaikų santykių, Konvencijos 6 straipsnyje nurodytas centrinės institucijos funkcijas atlieka Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos.

3. Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnyba, gavusi šio straipsnio 2 dalyje numatytą prašymą, jį nedelsdama perduoda Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybai prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos. Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos teikia informaciją prašančiajai centrinei institucijai tiesiogiai Konvencijos 12 straipsnyje nustatyta tvarka, taip pat atlieka kitas Konvencijos 12 straipsnio 3–9 dalyse nurodytas funkcijas.

4. Kai aplinkybės reikalauja, valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimas dėl Konvencijos 10 straipsnyje nurodytų prašymų užtikrinamas Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymo nustatyta tvarka tiek, kiek šis įstatymas ir Konvencija nenustato kitaip. Kai nagrinėjant Konvencijos 10 straipsnyje nurodytus prašymus paaiškėja, kad pareiškėjui reikalinga valstybės garantuojama teisinė pagalba, šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos institucijos perduoda pareiškėjo prašymą suteikti valstybės garantuojamą teisinę pagalbą tiesiogiai kompetentingoms valstybės garantuojamą teisinę pagalbą organizuojančioms institucijoms. Prašymas suteikti valstybės garantuojamą teisinę pagalbą pateikiamas naudojant 1980 m. spalio 25 d. Konvencijoje dėl tarptautinės teisės kreiptis į teismą nustatytą teisinės pagalbos prašymo formą. Sprendimas dėl valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimo gali būti priimamas ir pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų institucijų kreipimąsi, nors nėra atskiro pareiškėjo prašymo suteikti valstybės garantuojamą teisinę pagalbą, kai iš Konvencijos 10 straipsnyje nurodytų prašymų yra aiški reikalingos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos apimtis ir šiuose prašymuose yra pateikta visa informacija, reikalinga sprendimui dėl valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimo priimti. Kai pagal Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymą teikiama valstybės garantuojama teisinė pagalba neapima vertimo išlaidų, pareiškėjas, vadovaudamasis Konvencijos 45 straipsnio 3 dalies nuostatomis, turi atlyginti šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytoms institucijoms jų patirtas pareiškėjo prašymo ir kitų susijusių dokumentų vertimo išlaidas.

5. Atlikdamos Konvencijoje nustatytas centrines institucijos funkcijas, Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnyba ir Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos turi teisę neatlygintinai gauti iš Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, kitų valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų, bankų ir kitų kredito bei finansų įstaigų, valstybės registrų (kadastrų), žinybinių registrų, valstybės informacinių sistemų ir kitų informacinių sistemų, įsteigtų valstybės institucijų, valstybės įstaigų, valstybės įmonių, viešųjų įstaigų, finansuojamų iš valstybės biudžeto, Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto, Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto ir kitų valstybės pinigų fondų ir Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo nustatyta tvarka įgaliotų atlikti viešąjį administravimą, duomenis, reikalingus

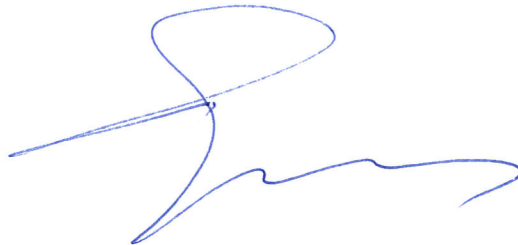
Konvencijoje nustatytoms funkcijoms atlikti, kad ir kokia būtų jų pateikimo forma ir būdas, apie asmens turtą, sąskaitas, lėšas, pajamas, išlaidas ir veiklą, taip pat kitus duomenis, reikalingus Konvencijoje nustatytoms funkcijoms atlikti. Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnyba ir Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos gautus duomenis privalo naudoti tik Konvencijoje nustatytoms funkcijoms atlikti, nepažeisdamos Konvencijos, ypač šios konvencijos 38, 39, 40 straipsnių, nuostatų, taip pat privalo laikytis Lietuvos Respublikos teisės aktų, reglamentuojančių asmens duomenų tvarkymą, reikalavimų.“

3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2018 m. balandžio 1 d.
2. Lietuvos Respublikos teisingumo ministras iki 2018 m. kovo 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė

Dalia Grybauskaitė